

ไร่เกษมสุข อำเภอทุ่งใหญ่

ชาลี ศิลปรัศมี

ความนำ

ผู้เขียนเห็นไร่เกษมสุข เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ใน TV ที่โรงอาหาร โรงพยาบาลนครพัฒน์ ถนนพัฒนาการคูขวาง นครศรีธรรมราช ชอบใจทางเดินไม้ยกพื้น จากท้องนาสูง ๑ เมตร ๒ ฟากมีต้นข้าวเขียวขจี และคงนึกว่าคงไม่ได้เห็นอีก เพราะขณะนี้ เชื้อหมอ - หมอห้ามขับรถ ไม่เหมือนสมัยก่อน เชื้อเมีย เมียใช้ทำอะไรทำหมด

ต่อมามีคนในตลาดจันดีไปเล่าความนำเที่ยวของไร่เกษมสุข เขาชอบท้องนา และสัมผัสสแนบ ก็ปลงอนิจจังว่าคงไม่ได้มาเห็นเหมือนที่อื่น แต่พอถึงเช้าวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ น้องสาวอดีตปลัดอำเภอโทรมาว่าจะไปเยี่ยมครูวิระ เจ้าของโรงเรียนอนุบาล รุ่งรัศมีที่ป่วยกระเสาะกระแสะ โดยหลานผู้หญิง ๒ คนขับรถมาจากภูเก็ต จะมารับที่บ้านจันดี เวลา ๑๐.๐๐ น. และจะแวะชมไร่เกษมสุขด้วยแหละ ผู้เขียนดีใจดังได้แก้วพญาาง ของหลวงพ่อหวด ลูกแก้วนี้ถักด้วยเส้นทองคำหายไปจากพิพิธภัณฑ์วัดมณีมาวาส สงขลา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๓ เดียวนี้อยู่ที่ใครไม่บอก

การเดินทาง

ออกจากตลาดจันดีเกือบ ๑๑.๐๐ น. ผ่านสะพานลอย หน้าวัดธาตุน้อย ยกมือไหว้พ่อท่านคล้าย ถึงวัดควนอุโบสถ - อุโบสถอยู่บนควนนิคมำพญานาคผ้อม ผอม เพราะตัวยาวมาก ๑ ตัว น่าจะเป็น ๒ ตัว จะได้ดูไม่ผอม แล้วตรงมาทุ่งใหญ่

ไม่ชอบ ๔ แยกทำอย่างที่กำลั้งทำถนน ผิวถนนแคบอยู่แล้ว แล้วทำไมทำทางเท้ากว้างขนาดนั้น คิดผิดหรือเปล่า ชัดตาเข้าไปในโรงเรียนวัดท่ายาง จะดูต้นน้ำนา - จามจุรี- ที่ต้นราชสกุลยุคลมาปลูกไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๙ ก็ไม่เห็น สงสัยถูกโค่นเสียแล้วเหมือนโรงเรียนวัดวังม่วง ฉวาง ๑๐ ต้น โค่นทั้งหมด อนิจจา อนิจจัง ต้องเข้าไป ดูจะรู้ชัด เตียวเข้าไปให้รอรถเก๋งซื้อใหม่เยี่ยมขับโดย หลานผู้หญิงนึ่มนึ่มนึ่ม แต่พอเจอหลุมตื้นก็เบรคทำท่า จะหยุดแล้วคลานไปช้าๆ เลยดูน้ำชา

ภูเขาดิน

สาเหตุที่ชื่อภูเขาดิน เพราะมีค้างคาวอยู่มากกิน ผลไม้แล้วมาขี้หมักหมกไว้ในถ้ำ เกิดเป็นดินประสีติดไฟ เมืองกุแหระเมืองระดับ ๕ ระดับเบญจะ ตั้งอยู่ใกล้ วัดคงคาเลียบจึงมีหน้าที่ขุดดินประสีส่งให้เมืองนคร เอาไปทำดินปืนใช้ยิงข้าศึกในเมืองนครมีถนนชื่อ ดึก - ดิน แสดงว่า คลังแสงเก็บดินปืนอยู่ที่นี้ ภูเขานี้เลยได้ชื่อว่า ภูเขาดิน บอกหลานว่า ที่วัดนี้ชอบบวชเณรภาคฤดูร้อน แล้วไปบิณฑบาตในตลาดจันดีทุกปี

ภูเขาดินปัจจุบันอายุ ๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ ปีเท่ากับ เขาชนาน้ำกระเป๋ มีรอยเขาะของคลื่นทะเลด้านหน้า

หิ้งอกหินย้อยตายหมดแล้วเพราะหมดอายุ ระวังผู้คน ที่เข้าไปหาสมบัติหรือขุดขี้ค้างคาว เพราะแม้แต่ลมพัด อาจจะกระทบหินย้อยปลายแหลมหล่นลงมาแทงกะบาล เอาได้ ผู้เขียนมาสำรวจที่นี่เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ กับ ดร.จากกองธรณีวิทยาไปถึงอำเภอบางขัน ดูความน่าทึ่งของหอยนางรมขนาดเม็ดเหรียญอายุ ๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐ ปีบนภูเขาหมู่ ๑๘ อยากรู้อยากเห็น อยากให้โทรไปหาพี่น้องจะ แต่ปัจจุบันหอยอิฐมณีจากภูเขา ลงทะเลไปแล้วให้ตามไปไปที่ทะเลสุราษฎร์ธานีคงจะรอ ทุกคนอยู่เพราะที่นั่นเขาโฆษณาว่าหอยใหญ่

ความแปลกอีกอย่างของวัดภูเขาดิน คือมีต้น บลูเบอร์รี่ ลูกหว่าฝรั่งยามเป็นลูกหล่นผู้เขียนเคยแวะไป เก็บนำไปแจกนักเรียนหลายครั้ง นอกจากนี้ก็มีที่หน้า ที่ว่าการอำเภอทุ่งใหญ่สัก ๒๐ กว่าต้นทันสมัยมากน้อย

ร.ร.อนุบาลรุ่งระวี

โรงเรียนนี้เป็นบ้านอนุรักษ์ปลุกฝังเด็กๆ ให้ พัฒนาเป็นคนดี มีนักเรียนประมาณ ๒๐๐ คนเศษ อนุบาล ๑ - ๓ , ป. ๑ - ๖ ครู ๒๐ คน ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยครูอุษณีย์ศิลปรัตน์ ปัจจุบันครูตามพ์ บุตรชายคนใหญ่เป็นผู้อำนวยการ ผู้เขียนชอบป้าย

กิจกรรมดีเด่นที่ชนะการประกวดต่างໄວ້เป็นแถว

๒ ข้างถนนในโรงเรียน ผู้เขียนเคยเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ในขณะนั้นผู้เขียนสอนอนุบาล ๑ กับลูกเสือทุกชั้น กิจกรรมลูกเสือบูมมากจนเด็ก ป.๓ - ๔ สวมสายสะพาย สีเหลืองลูกเสือสำรองและเด็ก ป.๕ - ป.๖ มีสายสะพาย ลูกเสือสามัญ เขียวชาญขำนาญการระดับ “เดอะ” จนทุกโรงเรียนในอำเภอทุ่งใหญ่ยอมรับให้ผู้เขียนเป็นประธาน สวนสนามทบทวนกฎ คำปฏิญาณลูกเสือทุกประเภทที่โรงเรียนทุ่งใหญ่วิทยาคมและรับเชิญมาสอน ๓ - ๔ ปี รวมทั้งโรงเรียนเสม็ดจวนวิทยา เคยพูดวิทยุที่ อบต.กุแหระ และพูดเรื่องสมุนไพรที่อนามัยเสม็ดจวนไฉย.....มากเรื่อง พูดทำไมก็ไม่รู้ เอ้อ.....ขออีกนิดช่วยบริหารกิจการลูกเสืออยู่ ๑ ปี ใน พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้โรงเรียนสมณศึกษา มันส์มาก ปลายปีไปอยู่ค่ายพักแรมที่เขาคราม กระบี่ หยุต

ทางเข้าไร่เกษมสุข

เวลา ๑๒.๒๐ น. กลับมาทางเดิมแวะไร่เกษมสุข เอ้อ....ถึงเสียทีในฐานะเป็นลูกค้าใหม่เอี่ยมรู้สึกว้าปายเข้าไรรังไม่จุใจไม่ชัด ไม่ค่อยมีสีสัน คนขับรถล้งเลอยู่พักใหญ่ พอเข้ามาบนถนนคอนกรีตจนถึงไร่มีความคิดดังนี้

๑. ข้างซ้ายหรือข้างขวาของถนนคอนกรีต ลักข้าง น่าจะมีทางเท้าเป็นคอนกรีต หรือปูอิฐสีแดงบนคอนกรีตกว้างสัก ๑ เมตร มีไม้ดอกตลอดปีจนมาถึงไร่ไร่การเป็นทางเท้าหรือรถจักรยานໄວ້ ความเป็นศรีไลเซชั่นของไร่ทำได้ไหมยืมพื้นที่เขา รับรองว้าพอแขกที่มาเห็นจะรู้สึกยกยอเจ้าของไร่ทันทีที่ทั้งๆ ที่ยังไม่เห็นหน้าลงจากรถถ่ายรูปกันยกใหญ่หละ หรือจะใส่หลังคา กันฝนจนถึงไร่ก็น่าจะดี ของบประมาณจังหวัด ??

๒. พอเลี้ยวขวามีต้นไม้ - สน เขียวเวิไม่มีสีสันทแห่งความรู้สึกเลยแถมเขย - อีกต่างหากต้องปลูกโก - สน แดง - เหลือง และหลากสีสันทให้ป็นต้นๆ พอเหมาะและไม่ขัดกันเป็นพืชดั่งกำแพงป็นต้นๆ เหมือนเดิมแต่ให้หลายหลากสีสันทใหม่เณร ห่างจากโกสลักเมตรทั้ง ๒ ข้าง ควรปลูกต้นประพิชโบราณแห่งป่าเขาหลวงห่างกัน ๑ เมตร ได้นับร้อยต้น ไปซื้อเมล็ดสันทที่สวนขันเอามาเพาะสูง ๑ คอก ทำพิชปลูกให้ย้งใหญ่ มันจะเปลี่ยนสีชมพู เหลือง น้ำตาล สวยงามมากจะใช้ประกอบการโฆษณากิจกรรมของไร่ในอนาคต !!

๓. ทางแยกถึงตัวไร่ ต้องมีตัวหนังสือตัวโตบอก “ทาง - เข้า” และ “ทาง - ออก” คนขับรถจะได้มั่นใจว่าเข้าทุกทาง

๔. ควรมีจรรยาบรรณ ๑ คน ใครก็ได้ให้มีนก - หวีด เป็นสัญลักษณ์หรือคล้องคอ วันนี้เข้ามาถึงรั้วริมน้ำแล้วก็ไม่รู้แวะไปทางไหนมีที่จอดหรือเปล้าป็นกันเองเกินไป มีระบบเสียหน่อยจะเป็นไรไปจะแม่การะเกด

ถึงแล้วไร่เกษมสุข

ณ ตำบลบริก อำเภอทุ่งใหญ่ นครศรีธรรมราช ๘๐๒๔๐

ออกจากรถด้านซ้ายมือเจอร้านขนมจีนของโปรด หมอห้ามกินแป้งยกเว้นขนมจีน เพราะกินมาตั้งแต่เด็ก และเคยทำกินเองกับพี่น้องในครอบครัวที่ฉวาง ยิ่งเห็นหม้อ - เขียวแล้วยิ่งประทับใจว่าจะมีหลายหม้อ

แต่ไม่ได้ไปบอกแม่ค้า เพราะเห็นน้องสาวไปเจ๊าะแจ๊ะ กับแม่ค้าขนมครกก็เดินตามไป ๗ คู่ ๒๐ บาท ผู้เขียนก็ทักทันทีว่าแพง เพราะในตลาดจันดี ๘ คู่ ๒๐ บาท แต่ติดใจพักเสียนดองเลยหยิบตัวอย่างมาชิมรสชาติดี แต่หม้อห้ามของดอง ยกเว้นไม่มีใครเห็น ก็กินได้ แพนเก่าที่มาด้วยกลับมองหน้าเลยไม่กินหันไปสัมภาษณ์ แม่ค้าแทน จากการอ่านเอาเรื่องได้ความว่า

๑. ผู้ขายกำลังแก่ที่ตากข้าวเปลือกอยู่นั้น (มองหน้าไม่ชัด) ทำเศรษฐกิจพอเพียงมาก่อนมีสระน้ำ มีทุ่งนา มีแปลงผัก แปลงผลไม้ เลี้ยงแพะ ๔๐ ตัว มีบ้านพักอาศัย ปลุกหญ้าแฝก แต่ได้ผลไม่เต็มร้อย%

๒. ลูกชายของลูกสาวคนที่ ๒ เรียนจบ วิศวกรรม จากมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จึงเสนอ ความคิดแปลงเศรษฐกิจพอเพียงเป็นไร่เกษมสุข เพื่อขาย การท่องเที่ยวก็ลองทำดู เลยประสบผลสำเร็จดังที่เห็น วันนี้มีนักท่องเที่ยวทุกวัย ทุกอาชีพ ประมาณ ๒๐๐ คน หมู่อุ้มตามที่แตกต่างกัน ตามอัธยาศัยลูกค้าแน่นทุกรอบ ว่างั้นเถอะ

๓. ผู้เขียนถามแม่ค้าขนมครกว่า นานอยู่ไหน ที่มีทางเดินยกพื้น เพราะผู้เขียนทำนาหน้าวัดเกาะเทวดา- ฉวาง อยู่ ๒๒ ปี (๒๕๔๕ - ๒๕๖๗) เลยอยากเห็น เพื่อนเก่าขี่โคลนและต้นข้าวเขียวสะบัดใบเหมือนดังทะเล รำ เวลาสมพัฒนามแม่ค้าชี้บอกว่าไปทางนั้น - ก็ชอกแซก ระหว่างบ้านกับโต๊ะบูต - มุงหลังคาจากออกไปทันที

พระเจ้าช่วย กลัวยทอดถุงละ ๒๐ บาท

เหมือนใน TV เลย สูดกลิ่นต้นข้าวของข้าว เข้าปอดทันที แต่ไม่ยกมือขึ้นโคลน แฉกต้นข้าวกระด้าง เพราะคุณไรซ์เบอร์รี่ ทำไมไม่ปลูกหลายบึง บึงละพันธุ์ เอาข้าวพันธุ์พื้นเมืองโบราณบ้านเรา เพื่อขาย นา - ข้าว เป็นวัตถุดิบการท่องเที่ยวอย่าเน้นแต่ข้าว ชื่อฝรั่ง เพราะไหนๆ ก็พื้นที่เศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นนาข้าวขายการท่องเที่ยวแล้วเปลี่ยนนา.....พ่อเอา ข้าวพันธุ์พื้นเมืองมาปลูกอย่างละบึง แล้วติดป้ายบอกชื่อ เช่น ช่อปริง ช่อปราง ถายดอกหมาก ข้าวเหนียวขาว ข้าวเหนียวดำฯ ปลูกพร้อมกันทุกบึงจะได้เก็บพร้อมกัน

ท้องถิ่นที่ควรปรับปรุง

ส่วนไม่เหมาะสม - จริงตามสภาพท้องถิ่นที่ควร ปรับปรุง - พัฒนามีดังต่อไปนี้

๑. ต้องมีปูนาให้เห็นในท้องถิ่น คนปัจจุบันกลัว ปูนาмаกัดต้นข้าว คนสมัยก่อนโยนเปลือกส้มโอ หรือ ไรยกากมะพร้าวคลุกยาเส้นกับใบถั่วแรดเปื้อนมาให้ปูกิน ปูนาต้องมีจะทำอย่างไรให้มีเพราะเป็นพระเอกของท้องถิ่น เด็กๆ เห็นปูนาอยู่ตามร่องน้ำไหล คงเจียวจำกันน่าดูชม

๒. หมวกยอดแหลมแบบจีนไม่ใช่จะอ้างว่า “ของเจ้าของ” ก็ไม่ได้ทำไมไม่ใช้หมวกเปี้ยวที่ใส่เก็บข้าว (งอบ) เอาไปคล้องหัวหลักไผ่สัก ๒ - ๓ ใบ

๓. ไกล่หมวกเก็บข้าวควรปักใบทั้งไผ่สัก ๒ ใบ ใบใหญ่เป็นแฉกๆ คนปัจจุบันไม่เคยเห็นคงจะทิ้งน่าดู และทางเข้าทั้ง ๒ ทาง ควรมีใบทั้งสักข้างละ ๒ ใบ เพื่อเวลาฝนตกจะได้กางแทนร่ม และไม่ควรใช้หมวกญวน ทรงกลม - แหลมต่ำเพราะไม่ใช่หมวกชาวนา

๔. หุ่นไล่กาไม่ใช่ไปยืนเข้าแถวอยู่แบบนั้น สงสัยคนกรุงเทพมหานครมาแนะนำเพื่อการถ่ายรูป ปัญญาอ่อนหรือเปล่า ควรมีสัก ๒ - ๓ ตัว กลางบึงนาบ้าง บนหัวนาบ้างอย่ามาก

๕. “แพว” ดอกหมากสำหรับแขวนกับริ้วผ้า
ลั๊ก ๒ - ๓ อัน ทำด้วยดอกหมากแห้ง พอหันไปเห็น
ลั๊ก ๒ - ๓ อัน

๖. ต้นจิกนาลัก ๑ ต้น บนคันนาด้านตะวันตก
หรือตะวันออกอย่าให้บังสายตามองวิวตรงกลาง

๗. จุดชมวิวด้านขวามือไม้ไผ่ปูพื้นเปียก พออย่าง
ขาดปริ้นท์ที่ จุดชมวิวนี้นี้ต้องรับน้ำหนักนักท่องเที่ยว
หลายคนพร้อมกัน ควรใช้เสาคอนกรีตปูพื้นด้วย
แผ่นคอนกรีตปูแบบสมัยใหม่ แต่เอาไม้ไผ่มาประกอบ
รวมทั้งหลังคาควรใช้ใบตอง - แทนที่เพื่อบีบจาก หรือ
จากสาคุเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาชาวบ้าน

๘. ทางเดินด้านหน้าสุด ด้านล่างตรงแนวเสา
กว้างลั๊ก ๒ ฟุต ลีกรั้งฟุต ตลอดแนวควรปลูกผักนา
ทุกชนิดไว้ไว้คนรุ่นใหม่เช่น ผักขึ้นต้น ผักขึ้นย่าน ผักสาย
ผักบัว บัวกวัก เพาะเปิด (เดี๋ยวนี้ดูจะขาดพันธุ์) ต่อยลอย
 ฯลฯ

๙. ผ้า ๒ ผืนที่ปิด - เปิดไปสู่ประตู ควรใช้
ผ้าห้อยหน้าแบบโน้หฺราแถมห้อยลูกปัด อย่าใช้ผ้าเฉยๆ
ไม่ซึ้ง

๑๐. ผ้าห้อยยาวที่ภาคเหนือเรียกว่า ตุ้ง ทางใต้
เอาผ้าขาวม้ามาทำให้เล็กลงก็ดีแต่มันแฉ่งมากไป
หรือจะห้อยลูกปัดหลากสีที่ขายได้หรือไม่ดูดีนะ

๑๑. ทางเดินหน้าสุดเป็นอุโมงค์ไม้ไผ่โค้ง
ห้อยผ้าขาวม้าอีก ควรทำให้ยาวกว่านี้แล้วปลูกขี้พริ้ว (ผัก
เขียว) หรือผักข้าวให้ขึ้นห้อยลูก ที่ดีที่สุดควรเอาลูกขี้กา
มาปลูกให้ขึ้นครอบอุโมงค์ไม้ไผ่จะสวยสดสมกับทุ่งนา
หาได้ไม่ยากสีแดงสด

๑๒. ถัดจากอุโมงค์ไปทางขวาเป็นธงเล็ก ๆ
๓ เหลี่ยมกรวยตัดด้วยผ้าขาวม้าไม่สวยไม่เหมาะ ควรตัด
เศษผ้าสีนานาชนิดแบบปี่ม้วนน้ำมันสมัยก่อน ธงเล็ก
หลายผืนแบบนี้เขาเรียกว่า “ธง - ธวัช” ถือว่าเป็นมงคล
จึงควรใช้สีเข้มสดใสชัดเจนไม่ใช่เอาผ้าซักอาบฟ่อเหม็นมา
ทำไม่เป็นมงคลสำหรับคนอื่น

๑๓. หัวนา - คันนา ควรเดินได้ติดต่อกันทุกปี
ควรมีเบ็ดทง ๓ - ๔ อัน ปักไว้ข้างหัวนา

๑๔. ในท้องนาในน้ำ นอกจากเห็นปูนา ต้องเห็น
ปลาว่ายอยู่ไปมา เช่น ปลาหมอ ปลาช่อน ปลาดุก
ปลากะตือ (ดี) ให้เห็นพอรู้ว่า ในน้ำมีปลา - ในนามีข้าว

เพราะนี่คือการท่องเที่ยวต้องโชว์ท้องนาที่สมบูรณ์ไม่ใช่โชว์แต่หน้าแฟกกับข้าวไรซ์เบอร์รี่ คำปีด้นั้นต้องมีน้ำขังในนาครึ่งตันข้าวในฤดูฝน

๑๕. เอาอีกข้อใหม่ ข้อ ๑๕ มีไม้ง่ามสูงสัก ๑ เมตร แขนงกระป๋องนมในนั้นใส่น้ำส้มซ่าอย่างกับปูนแดงสักครึ่งป๋อง มีต้นข่ายาวสัก ๑ คืบ ทุกปลายจุ่มคงไว้ในกระป๋อง เด็กรุ่นใหม่เห็นมันก็ถามว่าอะไร ก็ได้โอกาสตอบว่า ยา - จุ่ม - ปลิง เวลาทำนาปลิงมาเกาะขาจะดูดเลือดเราก็จุ่มยานี้ใส่หน้ามัน ใส่ตัวมัน มันก็ปวดแสบปวดร้อนแล้วหลุดจากเราไป ด้วยความเจ็บปวดและเศร้าใจ ลาก่อน คุณปลิงเข้าทำไหม ขายความรู้ให้คนรุ่นใหม่ ?

๑๖. เอาอีกข้อดีใหม่ ข้อ ๑๖ เอาหอยขมมาหว่านสัก ๓ - ๕ โด หากใช้หอยโข่ง หอยขาว หรือหอยเชอร์รี่ อาจจะกัดต้นข้าวเอาหอยขมมาเลี้ยงพอดูเห็นในสายน้ำไหล

๑๗. เอาอีกข้อดีใหม่ ข้อ ๑๗ น้ำในนายน้อยไปควรปิดน้ำให้สูงสักครึ่งตันข้าว เพื่อเลี้ยงหอยขมและเพาะพันธุ์ปลาช่อน หากมีลูกครอก - ปลาช่อนตัวแดงๆ เป็นฝูงจะได้อธิบายเด็กรุ่นใหม่ว่าแม่ของมันว่ายมาได้ลูก

และวิธียั่วแม่ปลาช่อนให้มาติดเบ็ด ต้องใช้ลูกไก่ - ไม่บอกว่าทำอะไร รอให้ถามและจะได้อธิบายถึงภูมิปัญญาท้องนาที่แกงลูกครอกช่อนกับผักบุ้งยากรู้ไหม ให้ถาม หากคุณแกงส้มลูกครอกอ่อนกับผักบุ้งแก้ว (ปล้องใหญ่ยาว) ขายได้เลยชามละ ๕๐ บาท เพราะหายาก ทำยาก หากทำไม่ได้ก็ไม่ว่าอะไร แต่หากทำได้คุณเยี่ยมมาก หรือจะซื้อปลากริม (ลูกปลา) มาจากตลาด ยัดใส่ปล้องผักบุ้งแกงส้มขายถ้วยละ ๕๐ บาท ขาดตัวก็น่าจะ work แน่แน่นอนแกงส้มลูกกุ้งลูกปลา คนในเมืองลึงกินทันที

เมนูอาหารท้องนา รสเด็ด หรือจะมีอีกเมนู หอยขมต้มจิ้มน้ำปลา มีไม้จิ้มฟันก้านมะพร้าวแถมเมนูจานนี้ ๕๐ บาท เหมือนกันทำง่ายด้วยเอาสัก ๒๐ ตัว ขาย ๕๐ บาท ได้ไหมผมซื้อ ๒ จาน เวลาต้มใส่ตะไคร้เยอะๆ แก้วควาดักหอยขมออกจากตะไคร้ใส่ลงไปใต้น้ำต้มใบเตยปรุงรสให้มีกลิ่นหอมตามธรรมชาติ อย่าลืมน้ำจิ้มใช้พริกหนุ่ม “ดีปลีเขียวรสแซ่บ”

๑๘. เอาอีกข้อดีใหม่ เอาด้านซ้ายมือทำให้มีน้ำขนาด ๖x๑๐ เมตร ขุดคันนาริมน้ำด้านนอกไกลสุดปลูกกกเหล็ยมสัก ๑๑ - ๑๒ ต้น ให้มียอด ๒ ตีน

ดินหนึ่ง (คันหนึ่ง) ใช้โยโกะกะ คันหนึ่งผูกมุ่มโยง
 เพื่อให้แขกเหี่ยวเห็นความแตกต่างเข้าน้ำหรือคว่ำยอไว้
 บนคันนาพร้อมคันยอ แล้วเขียนป้ายบอกว่า เขียว - ยก
 - ยอ- หา - ปลา จุดขายการท่องเที่ยวที่ตื่นเต้นสุดยอด
 หากมีคณอธิบายนวิธิยกยอจะดีมาก อธิบาย (สอน) อย่างไร
 ดีเยว่ค่อยเล่า

๑๙. เอาอีกข้อดีใหม่ เอา วันนั้นจุดที่ผู้เขียน
มองดู มองหา ครั้งแรกคือปูนา อย่างที่ ๒ คือ ควาย
ต้องมีควายล่ามไว้ในท้องนาเว้นที่ว่างไว้อย่าให้มันข้าว
หรือวัวแม่ลูก ๒ ตัว ล่ามไว้ให้ดูและถ่ายรูป หรือจะเปลี่ยน
ควายทุก ๓ ชั่วโมง อย่าให้ควายเครียด วิธีเปลี่ยนเอาคน
แต่งชุดขาวมาถ้าเป็นเด็กๆ ก็น่าจะดีลงไปแก้ควายจูงควาย
ขึ้นบ้าน นักท่องเที่ยวจะได้ถ่ายรูปแล้วจูงควายเผือกลงไป
ล่ามแทนที่คนจะได้ถ่ายรูปกันอีก คนปัจจุบันไม่รู้จัก
ควายเผือก หาได้ไหม.

๒๐. เอาอีกข้อดีใหม่ เอา.....นกประจำท้องทุ่ง
คือ นกดูเหว่า ตู๊ว ตู๊ว เอาซึ่งไว้ในกรง ๒ - ๓ ตัวแอบ
ไว้ในป่าข้างบ้าน เสี่ยงมันร้องจะสร้างความวิเวกวังเวง
แบบท้องทุ่งได้เกาะ - กินใจนัก

O.K. ๒๐ ข้อนี้ให้ไร้เกษมสุบเลือกทำข้อใดก่อน
ทำได้ทีหลัง ไม่ได้บังคับแต่เป็นความคิดเห็นเสนอแนะ
หากทำได้ทั้งหมดจะยอดเยี่ยมมาก

ร้านกาแฟ

สภาพร้านกาแฟควรพัฒนา - ปรับปรุงดังนี้

๑. แนวรั้วหน้าร้าน ทางขาวควรปลูกหมาก ๑๐ ต้น ห่างกัน ๑ เมตร ปักป้ายสีขาวว่า “ป่าหมาก” ทางซ้ายปลูกพลู ๑๐ ค้าง เขียนว่า “ป่าพลู” จะเป็นจุดที่ถ่ายรูปดีมาก

๒. ส่วนแนวรั้วควรแข็งแรงเป็นแนวยาวไปทางซ้ายสัก ๕๐ เมตร ปลุกขี้พราให้มึลือกห้อยตามแนวรั้วทั้ง ๑๐ ลูก จะได้เป็นจุดถ่ายรูป ให้มียูต์ตลอดปีจะผสมด้วยบวบก็น่าจะดีจะได้เพิ่มสีส้ม หน้ารั้วสักคอกควรปลูก

เพราแดง - เพราขาว - โหระพา - แมงลัก - ใบรา
พืชตระกูลเดียวกัน

๓. ด้านในรั้ว ควบปลูกบานชื่น ดาวเรือง กุหลาบ
(บานไม่รู้โรย) พวงพื้ชบดแดง - ขาว เป็นดอกตลอดปี
เพิ่มสี่ต้นควรมีกุหลาบ ๒ ต้น

๔. ด้านในรั้วป่าบ้านซื่อ ดาวเรือง ควรมีไถ่แจ้
ขึ้นที่กำลังนิยม ล่ามไว้นบนคอนสัก ๓ - ๔ ตัว
มีหลังคาเล็กน้อยกันฝนกันแดดให้ไถ่เสียงมันขึ้นประกอบ
บรรยากาศบ้านทุ่งได้ดีนัก ไม่ควรเลี้ยงนกกรงเพราะไวรัส
จากขึ้นนก

๕. จากรั้วถึงร้านกาแฟ ด้านล่างในบึงนา
ขุดให้ลึก ๑ x ๖ เมตร ขยาดลอดแนวรั้วปลูกบัวสาย
หรือบัวแดงที่กินสายได้สัก ๒ กอ ประกอบทุ่งนา
ให้สมบูรณ์ ดูแมลงงู ถ่ายรูป อย่าปลูกบัวหลวง
เพราะบัวหลวงมันมีหางไหลแข็งเจาะไชขยายพื้นที่ไปไกล
เป็นอุปสรรคแก่การทำนา บัวสายปลูกที่ใดก็อยู่ตรงนั้น
นิยัยดีมาก

๖. ภายในร้านกาแฟ ค่อนข้างดีแต่หลังคา
เป็นไม้จันทน์และกระเบื้องปัจจุบัน หากเป็นไปได้ก็ควรใช้
จากใบตอง - หญ้าคาหรือจากสาควา หาบกระเบื้องด้านบน
(ใต้หลังคา) อีกทีเพื่อกันความร้อนและทำหลังคา
ให้เป็นบ้านนอก - หุงนา

๗. ส่วนเสากลม ๔ ต้นไม่ควรทาสีขาว
ควรระบายสีให้ดูเป็นไม้ไผ่ป่าหรือไม้ไผ่ตงเป็นข้อๆ ระบาย
สีต้นไม้กลมให้เป็นต้นไม้เตี้ยๆ

๘. ด้านหลัง ๔ เสากลมที่ผู้เขียนไปนั่งวันนั้น ภาพกิจกรรมทำนาเบลอไปหมด ไม่รู้ รูปใครทำอะไร เพราะเบียดฝนก็ได้ ควรใช้ภาพเกี่ยวกับการทำนา ลัก ๕ - ๖ ภาพขนาดใหญ่ก็พอ เช่น ภาพไถนา ภาพดำนา ภาพข้าวตั้งท้อง ภาพเก็บข้าว และ ภาพทำขวัญข้าว - แม่โพสพก็น่าจะพอ ภาพเหล่านี้ ต้องแสดงท่าให้ดูดี - แล้วถ่ายภาพจะได้ออกมาสวยติดไว้ในร่มอย่าให้ถูกฝน

วัฒนธรรมข้าว

บริเวณปากสระ ควรมีอาคารพื้นคอนกรีต มีหลังคา ฝาไม้ต้องขนาด ๖ x ๑๒ เมตร มีโต๊ะยาว ตรงกลางเก้าอี้ประมาณ ๕๐ ตัว ด้านหน้าเวทีควรมี พระพุทธรูปและรูปปั้นพระแม่โพสพ พร้อมเครื่องบูชา ด้านยาวของห้องประชุมควรมีคั่นไถ แกว้วจำลองเทียม คั่นไถแกะเก็บข้าว กะดัง กระสอบเตย สาดเตย ครกสีข้าวเปลือกที่สีได้จริง แสกกาบข้าว สุ่มหาลปลา แห ข้าวใส่ปลา โซ กองข้าวสูง ๑ เมตร มีข้าวขวัญ ๓ เสี่ยง หมอขวัญชายก็ได้หญิงก็ได้หรือใช้รูปหุ่น

สาเหตุที่มีพระพุทธรูปขนาด ๒ เมตร กับพระแม่โพสพเพราะมีประวัติว่าในขณะที่พระแม่โพสพ กำลังเฝ้าพระพุทธเจ้า อยู่พร้อมกับคนอื่นๆ มีคนถามขึ้นมาว่าใครมีคุณประโยชน์ต่อโลกมากที่สุด มีคนตอบว่า พระพุทธเจ้าพระแม่โพสพ เจ้าแห่ง - เม็ดข้าวและรวงข้าว ไม่พอใจเสด็จหนีไปอยู่นอกจักรวาล ทำให้ข้าวกล้าในนา หลิบล่นไปเสียส่วนมาก ประชาชนอดข้าวพระพุทธเจ้า จึงให้พระอินทร์เทวราชกับพระยมไปเชิญเสด็จกลับ การงอนง้อต้องติดสินบนมากมาย ดังคำกล่าวบูชา บนกองขวัญข้าวมีบายศรีถึง ๗ ชั้น แต่ละชั้นโอฬารพันธุ์ ลีกลีกลี อย่างไร เดี่ยวค่อยเล่าจนพระแม่โพสพใจอ่อนขึ้นปลาสลาด กลับมาอยู่บนเรือนข้าวเหมือนเดิม

เสียงตามสาย

ศูนย์ประชาสัมพันธ์หรือเสียงตามสาย ควรจะ อยู่หน้าเวทีที่เวทีวัฒนธรรมข้าว เปิดเพลงทุก ๑ ชั่วโมง ละ ๑ เพลง เช่น เพลงเกี่ยวข้าว การทำขวัญข้าว เพลงทุ่งรวงทอง เพลงชมทุ่ง หรือการกล่าวต้อนรับของ เจ้าภาพทุก ๒ ชั่วโมงและคำขอบคุณ หรือประวัติ แม่โพสพประวัติอำเภอทุ่งใหญ่ แหล่งเรียนรู้ คำขวัญ และสรุปจบที่ไร่เกษมสุข พร้อมเสนอรายการเมนูอาหาร พร้อมราคาจานละห้องน้ำ ห้องส้วมอยู่ด้านใดอย่างไร พร้อมประกาศห้ามสูบบุหรี่ในไร่นาตลอดการอยู่ที่นี้

บริเวณอาคารเสียงตามสายควรมีหน่วย รปภ.

หรือหน่วยปฐมพยาบาลเล็กๆ มียาสามัญเพื่อเหตุฉุกเฉิน เช่น ไฟไหม้ร้อนลวก เดินตกหลุมฟากไม้ทิ่มตำบาดแผล ต้องปฐมพยาบาลได้ทันทีด้วยการใช้หน่วยจิตอาสาหมู่บ้าน ครูหรือนักเรียนที่จะมาบริการฟรี เพื่อเอาชื่อเสียง

คอกแพะ

ผู้เขียนได้กลิ่นแพะขณะเดินไปห้องน้ำ ควรหา บริเวณพื้นดินบริเวณอื่น ออกไปให้ไกลหน่อยกับกลิ่น ขี้แพะ แล้วเขียนป้ายว่า เมืองแพะ พร้อมทำคอกสูง เป็นชั้นให้อยู่ตามที่ชอบ แต่ควรมีบริเวณคอกพื้นดิน ประกอบด้วย เพื่อสะดวกนักท่องเที่ยวจะได้ให้นมลูกแพะ ขวดละ ๒๐ บาท หรือ ๓๐ บาท พร้อมฟ่อนหญ้า ถั่วฟักยาว แดงกวา หรืออะไรตามแต่สะดวก

ส่วนเมนูเด็ดเกี่ยวกับแพะ เช่น ทุกวันเสาร์ มีข้าวหมกแพะ ๑ จาน แถมซุ๊ปเต้าหู้ปนสาหร่ายญี่ปุ่น ๑ ชุด ๑๐๐ บาท คงจะขายดี ทุกวันอาทิตย์จะมีข้าวหมก ไก่จานละ ๕๐ บาท อาหารพิเศษเหล่านี้ ควรจัด เป็นรายวันเพื่อสะดวกทั้งผู้ขายและผู้ซื้ออย่าขายทุกวัน

เส้นทางเดินป่า

จากการสังเกตของผู้เขียนมีที่พักพิง ๒ ข้างทาง มาก่อนบ้าง พัฒนาใหม่โดยใช้ถนนคอนกรีตกว้าง ๑ เมตร เลี้ยวลดคดเคี้ยวให้หลายคดเข้าไปในป่า จะได้ทางไกล หน่อยแล้วเอาพืชสมุนไพรมาปลูกตาม ๒ ข้างทางเดิน ทั้งต้นไม้ใหญ่เล็กป่าไผ่ ห้วยหนอง คดเคี้ยวจนเกือบหลง ปลายทางก็ไปออกตรงทุ่งนาต้นทางเอาข้างห้องน้ำก็ได้ การใช้ทุ่งนาเป็นทางออกปลายทางความรู้สึกของคนเดิน ป่าจะได้สว่างไสวและผ่อนคลายเหมือนได้กลับบ้าน และรักที่นี่มากขึ้น

ตามเส้นทางพยายามหาต้นไม้แปลกและมีสีส้ม มาปลูกเป็นจุดๆ เช่น สมุนไพรประเภทดอก กลุ่มหม้อ ข้าวหม้อแกงลิง กลุ่มตะบองเพชร เตยน้ำที่อยู่บนบก

ไร่เกษมสุข นครศรีธรรมราช
www.paiduaykan.com
www.facebook.com/paiduaykantravel

กล้วยแสนหรี มะม่วงหินพานต์สัก ๒ ต้น พุ่มเรียงมะไฟ
นมแมว นมควาย ปลาไหลเผือก เอื้องช้างห้างบนต้นไม้
 ฯลฯ

ในเส้นทางนี้ควรมีอ่างซีเมนต์ขนาด ๒x๖ เมตร
สูงจากพื้นสัก ๒ ฟุตไม่มากเลี้ยงปลาชอสสีแดง ปลาแรด
หรือปลาทับทิม ๑ ตัวเป็นประธานของบ่อ + ปลาหางนกยูง
เล็กๆ เห็นจะได้เขียวจาว

สรุป

จากบริบทที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด เป็นความคิดเห็นเสนอแนะด้วยความปรารถนาดี เพื่อไร่เกษมสุข
จะได้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับประเทศและให้ได้รางวัล “กินรีทองคำ” ของการท่องเที่ยวต่อไปผู้เขียนจะเชียร์ทุกคน
ที่ทำดี ทำเพื่อส่วนรวม และขออนุญาตบอกว่าไม่ได้กล่าวล่วงการบริหารจัดการของท่านเพียงแค่ “เสียด” เบาๆ เพื่อให้เกิด
อารมณ์ลิลิตหาแห่งการท่องเที่ยวแล้วบ้านเราจะได้ออกชาวต่างจังหวัด และต่างประเทศว่า เรามีอะไรที่อำเภอกิ่งใหญ่
เป็นต้นว่า

- ๑) ๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ ปีเกิดภูเขาดิน
- ๒) ๑๓๕,๐๐๐,๐๐๐ ปีเกิดทะเล ๒ ห้อง และหินทรายแดงทั่วไป
- ๓) ๓๗,๐๐๐,๐๐๐ ปี สภาพทะเลตื้นทำให้เกิดพื้นที่ทุ่งใหญ่ทั่วไป
- ๔) ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ ปีเกิดแร่ยิปซัมหรือเกลือจัด

๕) ๓๐๐,๐๐๐ ปีเกิดถ้ำเพดาน

และความเก่าแก่ยุคปัจจุบันเป็นต้นว่า

๖) พ.ศ. ๑๒๐๒ ตั้งกรุงหยันจากพราหมณ์เผ่าอารยันจากอินเดีย

๗) พ.ศ. ๑๓๒๐ สร้างเจดีย์ศรีวิชัย วัดเขาหลัก

๘) พ.ศ. ๑๓๒๒ สร้างอุโตเรือตะเภาริมฝั่งแม่น้ำตาปี แม่น้ำคัคคีสิทธิ์

และไร่เกษมสุขอยู่บนทางผ่านของพ่อท่านคล้าย วาจาสิทธิ์ จากมะม่วงเอน กระบี่ไปบ้านโคกทือ อำเภอยางชุมน้อย พ.ศ. ๒๔๓๕

พ.ศ. ๒๔๕๒ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช องค์ที่ ๒ (รัชกาลที่ ๖) เสด็จทะเล ๒ ห้อง

พ.ศ. ๒๔๕๙ สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมขุนลพบุรีราเมศวร์ ต้นราชสกุลยุคล และข้าหลวงเทศาภิบาลมณฑล นครศรีธรรมราช เสด็จคล้องช้างที่บ้านลัง (คลองสังข์) พร้อมพระองค์ชายกลางกับพระองค์ชายเล็ก (พ่อท่านม้วย) พระโอรส

พ.ศ. ๒๕๓๗ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เสด็จโรงเรียนวัดสระบัวเหล่านี้เป็นต้น

ทุกเรื่องราวเกี่ยวพันด้วยประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นอันยาวนาน และยาวไกลที่เราควร “หยิบ” ขึ้นมา ขยายการท่องเที่ยวของอำเภอยางชุมน้อยและเรา “ไร่เกษมสุข” คือสถานที่พักผ่อนหย่อนจิตใจและหย่อนอารมณ์ กับอารมณ์ หลังจากไปท่องเที่ยวท่องเที่ยวหาสิ่งเหล่านั้นดังกล่าวมาแล้วโปรดกลับมาที่นี่ “เรา - ไร่เกษมสุข” นายกิตติกร ย่อนจันทร์ ๐๘๑ - ๒๕๔๔๙๙๐ และ ๐๘๘ - ๒๕๖๒๕๕๕๒ กำลังรอท่านอยู่.....

RACE

๖